

[Duborg.]

brugskrisen som en Ulykke udefra. Men det, jeg har hævdet og hævder igen i Dag, er, at naar man Aar efter Aar lader en ny Tingenes Tilstand bestaa, uden at der gøres den Indsats fra Regeringens Side, som er mulig, for at afhjælpe den Tingenes uheldige Tilstand, der derved er indtraadt, saa er det Regeringens Skyld. Naar Krisen har antaget de Former, den har, saa er det Regeringens Skyld. Naar Landbrugets Udgifter ligger saa højt, som de gør med Hensyn til Ejendomsskatter, saa er det Regeringens Skyld. Det er altsaa Regeringen, der er ansvarlig for, at denne Tingenes Tilstand kan vare Aar efter Aar, at det ene Erhverv forarmes, medens Former og Indtægter samler sig i det andet Erhverv. Dette er Regeringens Ansvar, men selvfølgelig ikke selve Krisens Opstaaen.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg gerne sige, at jeg paaviste i mit Indlæg i Gaar, at Bruttoudbyttet var faldet 50 pCt. Jeg paaviste, at Driftsomkostningerne minus Renteudgiften var faldet med 47 pCt.; jeg paaviste, at de faste Skatter i Perioden fra 1921 til 1935 havde haft et Fald paa 50 pCt. — altsaa en overmaade pæn Overensstemmelse mellem alle disse Poster. Det eneste, der manglede, var Rentebyrden, den var opretholdt. Og derfor tror jeg nok, jeg tør sige, at med Hensyn til Tilpasning af Landbrugets Udgifter har det ligget saadan, at ved det Arbejde, der er gjort dels fra Rigsdagens Side, men navnlig det Arbejde, Landmændene selv har gjort, er det lykkedes at tilpasse disse Poster efter hinanden. Hvad vi ikke har kunnet tilpasse, det er Gældsbyrden. Det var det, jeg sagde i Gaar, og som det ærede Medlem ikke i Dag har bestridt.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget skal jeg ikke sige meget, men naar det ærede Medlem mener, at jeg ikke har Forudsætning for at bedømme hans Indsats med Hensyn til Udarbejdelsen af en økonomisk Pjece, saa tør jeg i hvert Fald sige efter at have hørt det ærede Medlem baade i Gaar og i Dag, at nu er jeg sikker i min Sag, for nu kan jeg tydeligt bedømme, at denne Indsats kan ikke have været af ret stort Omfang.

Til det ærede Medlem Hr. Fibiger kun to Ord. Det er jo ikke et Skatteforslag, vi har til Behandling, og jeg kan derfor ikke

love, at vi i Udvalget skal gaa ind i en særlig Drøftelse med Hensyn til Ejendomsskatterne. Men jeg glæder mig ved, at det ærede Medlem har erkendt, at Ejendomsskatterne har været svingende paa den Maade, som jeg har givet Udtryk for, og jeg tror ogsaa, jeg tør sige til det ærede Medlem, at hvis de øvrige Prioriteter inden for Landbruget havde haft samme svingende Tendens som de faste Skatter, saa vilde det allervæsentligste Krisetryk have været fjernet fra dansk Landbrug. Hvis det ærede Medlem derfor skulde være villig til at medvirke til at gaa videre i samme Retning, skal jeg tilsige mit velvillige Medarbejderskab dertil.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg finder Grund til, naar det ærede Medlem Hr. Smørum har cellerede over, at vi altid taler Grundskyld, da at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er vi jo ikke ene om. Saa sent som den 13. December 1936 holdt den højt-ærede Statsminister en Tale paa Skydebanen, der blev transmitteret ogsaa til os mere almindelige Mennesker, og her udtalte den højtærede Statsminister bl. a. — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Man maa finde de hidtil mindre paa- agtede Veje og Midler ... Beskatningen er et Middel i den mangelfulde Fordelings- proces, og den kan ogsaa anvendes som Regulator imellem Renteforhøjelse og Rentenedsættelse. Man maa sikkert i forstærket Grad have Opmærksomheden henvendt paa Grundskatten, saaledes som den er taget i Anvendelse under Navn af Grundskyld. Dette Middel kan bringe Lettelse for nogle og retfærdigt forøget Byrde for andre, og efter den gamle Rentesags Forløb maa man tænke paa Grundskyldens Anvendelse.“

Efter disse Udtalelser af Statsministe- ren skulde man ikke have ventet et Forslag som det, der her foreligger, men i Stedet et Grundskyldsforslag, og jeg spørger det ærede Medlem: Hvornaar kan vi vente et saadant Forslag?

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Elbæk- Jessen spurgte mig i Gaar, hvor mange Dispensationer der var givet i Henhold til Dispensationsretten i Saneringsloven. Det kan jeg naturligvis ikke besvare paa staaende Fod. Jeg kan sige, at der er givet Dispensa- tion i en Række Tilfælde, og jeg kan til-